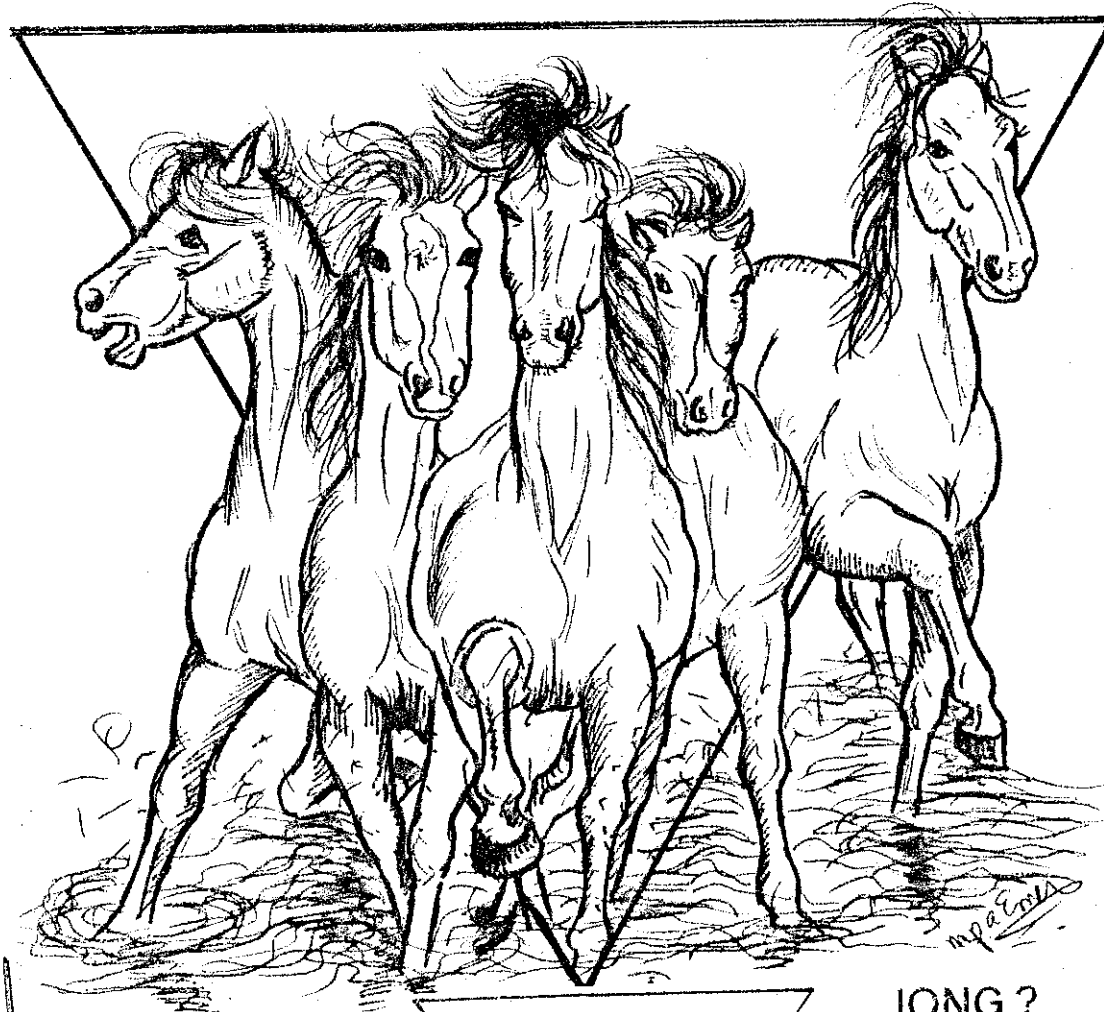

vijgeblad

JONG ?
HOMO ?

NR 6

APOLLO

JONG?
HOMO?

APOLLO

Het vijgeblad wordt uitgeven
door societeit Apollo

Apollo is een vereniging van en
voor homoseksuele meiden en
jongens en draagt zorg voor
opvang, bewustwording, actie
en amusement

Apollo houdt elke vrijdag
soos vanaf 20.00 uur
Nivon gebouw
Dirk Gmitstraat 76 Rotterdam

Leden en donateurs ontvangen
het vijgeblad gratis
Opgeven met bon elders in dit blad
Niet-leden kunnen het vijgeblad
ontvangen door storting van f 25,-
op giro nr. 3335919
tnv Apollo Rotterdam.

Dit vijgeblad werd samengesteld door

Casper vd Werf
Mirjam Gerkelouw
Remko van Leeuwen
Coen Honig

Kopij kun je kwijt in de postbus of bij een
van de redaktie leden .

v i j g e b l a d

R
I
O
N
A
I
R

T
I
O
N
A
I
R

A
K
T
I
O
N
A
I
R

E
D
A
K
T
I
O
N
A
I
R

Lieve leden, lezers en ander gespuis.

Wat een eer! Vandaag officieel zitting genomen in de redactie mag ik gelijk een redactionair schrijven! Momenteel ratelen typmachines om me heen, vliegen vellen papier en drukletters mij om de oren en tijd om koffie te drinken is er niet. En dat allemaal voor jullie!

Deze maand een schokkend Vijgeblad. Op de voorkant treden een groep Paard n de Homowereid binnen. Ach, waarom zouden paarden niet lesbios kunnen zijn?

Veel informatie over wat er reilt en zeilt binnen Apollo, romantische verhalen van Casper en Renko, (O god, renko wordt romantisch! Berg je dan maar) en een NIEUW feuilleton van de beroemde schrijver ondergetekende. (Het stinkt hier.)

Ik heb er weer iets heel aparts van gemaakt. Alhoewel alles in dit Vijgeblad apart is, en dus valt het wel minder op dan.

Voor alle duidelijkheid: De redactie bestaat nu dus uit Mirjam Berkelouw, Casper van der Werf Remko van Leeuwen en Coen Hönig, die dus bij deze van pastoraal werker tot redactielid is gedegradeerd.

De voorkant is van Harjo.

(Je zou haast zeggen dat het deze maand een paardevijgeblad is geworden.....) (Niet lullig bedoeld hoor!)

Grootjes

Wij, de redactie.

i e d e r e v r i j d a g s o o s
v a n 2 0 . 0 0 t o t 0 2 . 0 0 e e r
D i r k S m i t s s t r a a t 7 6

WIJ WILLEN WEG

Het zal nu wel zo ongeveer algemeen bekend zijn dat Apollo weer op zoek is naar een nieuwe ruimte.

Het Nivon funtioneed niet als soosruimte, en dat is één van de oorzaken van dat het niet goed gaat met Apollo.

Vandaar dat we jullie op de hoogte willen stellen van wat we de afgelopen maanden hebben gedaan i v m een mogelijke verhuizing.

Na de info avond in April, waar duidelijk bleek dat de behoefte aan een nieuwe ruimte groot was, zijn we woest gaan telefoneren met allerlei instellingen die zalen verhuren. Enige oriëntatie op dit gebied leerde ons dathet vinden van een nieuwe ruimte een moeilijke opgave zou worden. Al snel bleek dat commerciële zaalverhuurbedrijven tarieven hanteren die voor Apollo niet haalbaar zijn. We hebben ons georiënteerd op het verkrijgen van subsidies voor een eventuele eigen ruimte. Noch de gemeente, noch een andere subsidieverlenende instelling bleek ons hiervoor ook maar enige kans te geven.

Een bezoek aan het Hulp- en Infomatie Centrum leverde ons een lijst op met zalen die te huur waren. Een deel daarvan was (alweer) te duur, een ander deel bleek vol te zitten zodra het woord "homosexueel" was gevallen. Het restand beloofde terug te bellen. We wachten nog steeds op deze reacties.

Via kranten hebben we geadverteerd op ruimtes die te huur aangeboden werden. geen reactie. wij hebben ook zelf geadverteerd in de Havenloods, en wat andere bladen. hetgeen alweer niets opleverde.

voortvloeiende uit contacten van de publiciteitsgroep zijn er kontakten geweest met het NVSH en het COC. De NVSH heeft nu echter een oogje op een nieuw pand, waarin voor Apollo geen plaats is, dus die gesprekken zijn voorlopig van de baan.

Met het COC wordt momenteel druk verder gepraat. Maar er zijn nogal wat problemen, vanuit diverse werkgroepen binnen het COC wordt bezwaar gemaakt. Men denkt dat het onverstandig is om de vrijdagavond op te geven omdat die best eens zou kunnen gaan floreren in het nieuwe pand. Dit willen zij afwachten, hetgeen impliceert dat de onderhandelingen met Apollo een half jaar uitgesteld zouden moeten worden.

Een en ander wordt binnen het COC ook met de leden besproken.

Het COC is van plan dit in te kleden door middel van een thema-avond, geheel gewijd aan het eventueel intrekken van Apollo bij het COC. Bovendien is de verhuizing van het COC naar het Eendrachtsplein ook weer op losse schroeven komen te staan, zodat men concluderend wel kan stellen dat dit alles toch wat langere termijn werk gaat worden.

Tot zover het eerste gedeelte van een relaas, waar we met man en macht aan gewerkt hadden om het nog voor de Dead Line van dit Vijgeblad af te kunnen krijgen. Toen we bij wijze van spreke met ons jas aan stonden om dit Vijgeblad naar de drukker te brengen, bereikte ons een bericht dat een totale herziening van dit artikel noodzakelijk maakte. Van de kant van het Nivon uit zijn soosavonden van Apollo in het Nivon gebouw niet langer gewenst, en daarom heeft het Nivon aan Apollo de huur opgezegd. Binnen een termijn van drie maanden moeten we het Nivon uit zijn.

Het bestuur van het Nivon wil af van het verhuur van zaalruimte in het weekend en wil hiervoor voor Apollo geen uitzondering maken.

Artikel 1-B van het huurcontract zegt hierover:

De verhuurder zal tijdig mededeling van de annulering der overeenkomst aan de huurder doen toekomen, zonder opgave van redenen.

voor ons wil deze bepaling zoveel zeggen als :

"Niet zeuren, oprotten"

Dit alles heeft de hele zaak in een stroomversnelling gebracht. Mogelijk worden jullie in het volgende Vijgeblad al getrakteerd op een uitnodiging voor een verhuizing A L V.

Jullie bestuur

Wij zoeken in elk geval met man en macht door naar een nieuw onderkomen. Mochten jullie zelf suggesties hebben, laat het ons dan even weten. = 010 148629 of postbus 1490.

Nu we toch bezig zijn met After Dead Line werk, nog even het volgende berichtje. Op 1 december organiseerd het Int. Organ. of lesbian and Gay man een feest ter gelegenheid van het Intern. Homojaar 1984 een groot feest in de stadsschouwburg in Arnhem.

Optredende artiesten zijn Traviatas, Will Ferdy, Eric Beekes, The Pink Follies en Blackie en the discoveries.

Verder Disco, een tentoonstelling video en klassieke muziek. Schouwburg Arnhem. Koningsplein 12. Entr. 15,00

SSSR

GAY NIGHT

De SSSR is een van de studentenverenigingen van Rotterdam en zeker de meest bezienswaardige als niet degene met de aardigste leden.

Daarom zijn wij als bestuur van Apollo verheugd te kunnen aankondigen, dat dinsdag 20 november a.s. er de mogelijkheid geboden zal worden de societeit van de SSSR, genaamd "KOTNOONIA" te bezoeken. In een feestelijke sfeer (de avond wordt georganiseerd in het kader van de verjaardag van één van de onderverenigingen van de SSSR) kan je de ruimte die de SSSR betreft bezichtigen en kennis maken met de leden.

De avond zal begonnen worden om 21.30 met een optreden van de wijdvermaarde cabaretgroep "HOMOFONIE".

Hierna zal de avond voortgezet worden in de bar van de societeit, waar er informatie over Apollo gegeven zal worden door middel van posters, folders, vijgebladen en vooral door gesprek. Voor dit laatste zou het leuk zijn als ook jij kwam, wie weet, houd je nog wel vrienden voor het leven aan deze avond over!

Ter extra stimulatie (stimulatie om te komen dus) zal er GRATIS BIER geschonken worden en er een bierestafette plaats vinden tussen SSSR en Apollo leden.

schroom niet en laat je van je beste kant zien op

DINSDAG 20 NOVEMBER OP SOCIETEIT KOTNOONIA
MAURITSWEG /29 (tegenover het trefcentrum)

VROLIJKE AVOND

14 december

Film. Misschien VICTOR, VICTORIA ?

november: tekenfilmfestival.

Een hele avond vol tekenfilms.

optreden van de one and only

6

23 november

OLGA LOWINA

TWEE 'PAAR' OGEN

Zaterdagavond tien uur. Ik had me juist omgekleed om op weg te gaan naar een feest toen ik naar mijn broek keek en bemerkte dat de ritssluiting het begeven had. Grommend van nijd kon ik opnieuw de gang naar mijn kledingkast maken om mij voor de tweede maal om te kleden. Eindelijk was ik zover en stapte op mijn fiets om alleen naar het feest te gaan. Alléén, omdat degene die ik gevraagd had mij te vergezellen die avond niet kon. Het regende een beetje, maar dat merkte ik niet totdat een lekke band kreeg halverwege en ik de rest moest lopen. Totaal verkleumd en verregend arriveerde ik op het feest. Na de gastheren begroet en gefeliciteerd te hebben ging ik met een drankje in mijn hand tegen de muur staan en keek wat in het rond. Ik zag geen bekenden want het was nog, wat betreft het feest, vroeg. Op eens bemerkte ik dat een jongen mij langdurig observeerde. Geschrokken wendde ik mijn gezicht af, want het was lang geleden dat iemand zo intens naar mij had gekeken. Gelukkig kwam op dat moment iemand binnen die ik goed kende en al gauw was ik in een ongedwongen conversatie verwickeld. Eigenlijk was ik het hele voorval alweer vergeten toen de jongen van daarnet opeens voor mij stond. Hij had blijkbaar gezien dat mijn glas leeg was en vroeg of hij voor mij ook wat te drinken kon halen. Trilde mijn stem echt zo of was het maar verbeelding terwijl ik zei: "Ja graag". Even later kwam hij terug met de Pina Colada voor mij en een pilsje voor zichzelf. We stelden ons aan elkaar en bleven tegenover elkaar staan. Opnieuw keek hij mij aan en had ik

ook de gelegenheid om hem nader te bekijken. Hij zag er best aantrekkelijk uit met zijn blonde haar, zijn leuke gezicht en slanke lichaam. Opeens keken we elkaar recht aan en zag ik de mooiste groene ogen die ik van mijn hele leven ooit had gezien. Mijn hart begon sneller te kloppen en ik dacht helemaal niets meer, terwijl ik alleen nog maar naar de ogen van de jongen keek. Hij stelde voor om te gaan zitten en helemaal verdoofd deed ik dat. We keken elkaar aan en wisten niets te zeggen. Plots raakten zijn lippen de mijne en volgde er een innige omhelzing. Ik vergat helemaal dat ik op een feest was en gaf me over aan het vrijen met hem. We besloten samen naar mijn huis te gaan en namen afscheid van iedereen. Gelukkig regende het niet terwijl we naar huis liepen met mijn kapotte fiets. Thuisgekomen vond ik het best wel spannend om het tweepersoonsbed van mij voor een ander doeleinde te gebruiken dan slapen. Uitgekleed vond ik zijn lichaam even mooi als hij het mijne. Na een paar uur heerlijk gevrijd te hebben gingen we eindelijk slapen. Vlak voordat hij zijn ogen sloot zei ik dat zijn ogen de mooiste waren voor mij. Hij lachte en zei: "En jij hebt de mooiste blauwe ogen voor mij die ik ooit heb gezien". Tevreden nestelde hij zich tegen mij aan en zo vielen we in slaap.

Casper

Mijn beste vriend

Je bent er altijd
als ik thuiskom
en slaapt altijd met me.
Je bent mijn beste vriend
en toch voel ik me eenzaam.
Je bent tenslotte slechts
een witte pluche zeehond.

HANS Z'N

PUZZELHOEKJE

Horizontaal:

1 plaats in Noord-Holland - 8 vogelprodukt - 9 kriebelig ongedierte - 14 gezichtsorgaan - 17 naaldboom - 18 achter - 19 wordt wel homoziekte genoemd - 20 rund - 21 wisselborgtocht - 22 liefdesgod - 23 gevoelig - 25 lectori salutem (afk) - 26 tandloos zoogdier - 28 gewicht (afk) - 29 levenslucht - 31 voordat - 32 voegwoord - 34 oefenstuk voor muziek-instrument - 37 rivier in Duitsland - 39 zoogdier - 41 vrucht - 43 Ierland - 44 landbouwwerktuig - 45 bijwoord - 47 kalnte - 49 grasland voor vee - 51 landbouwwerktuig - 52 watervogel - 55 scheldwoord voor homo - 58 persoonlijk vnw. - 59 stoomschip (afk) - 61 radio-omroep - 63 maanstand - 65 smart - 67 bijb. figuur - 68 baardje - 70 vrijetijdsbesteding - 73 homo-jongerenvereniging in R'dam - 76 boerenbezit - 77 opstootje - 78 dat is (afk) - 79 Noorse godheden - 81 spil - 82 bouwland - 83 namiddag (afk) - 84 voorzetsel - 86 familielid - 88 eikschiller - 90 aardrijkskundige aanduiding - 91 projektieplaatje - 93 aanw. vnw. - 94 vogel - 96 oude lengtemaat - 97 strook - 99 ontwikkelruimte voor foto's - 100 tuimeling - 102 open plek in bos - 104 telwoord - 106 ploegsnede - 107 een zekere - 108 pret - 111 sportevenement - 112 vlaktemaat - 113 meisjesnaam - 114 vreemde munt - 115 vaststaande gebeurtenis - 116 kunsttaal - 117 bijwoord - 119 onderbroekje - 120 plant - 121 insekt - 123 boom - 125 aartsbisschop (afk) - 126 nederlandse dierentuin - 129 precies - 130 metaal - 132 Gedeputeerde Staten (afk) - 133 en omstreken (afk) - 134 meubelstuk - 137 vervoersmaatschappij - 138 onzes inziens (afk) - 139 wees gegroet - 141 bijenhouder - 144 familielid - 145 zonnegod - 147 aanleg - 151 wildebeest - 152 roofvogel - 153 familielid - 154 beest - 156 eens - 158 griekse godheid - 160 voorzetsel - 162 groot roofdier - 163 handvat - 166 plaats in Engeland - 168 ondernemingsraad (afk) -

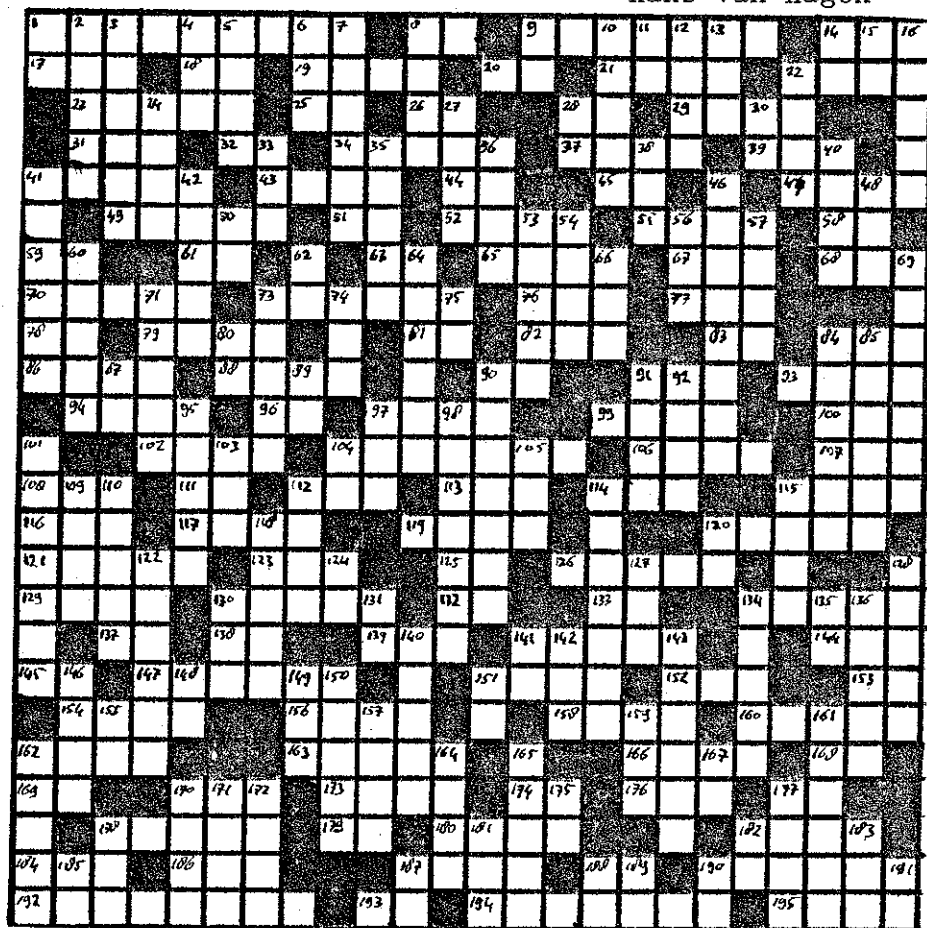
169 ondernemingsraad (afk) - 170 stapel - 173 ver-
velend persoon - 174 uitroep - 176 meisjesnaam -
177 let wel (afk) - 178 rangtelwoord - 179 ver-
voersmaatschappij - 180 wild zwijn - 182 ambts-
gewaad - 184 bijbels figuur - 186 vis - 187 gebo-
gen - 188 bijwoord - 190 direkt - 192 advocaat -
193 rivier in Italie - 194 schoeisel - 195 genees-
heer.

Vertikaal:

1 gay disco in R'dam - 2 lengtemaat - 3 neerslag -
4 een zekere - 5 zonderlinge - 6 vis - 7 ellende -
8 bijbels figuur - 9 naschrift (afk) - 10 planeet -
11 televisie (afk) - 12 twaalf maanden - 13 boom -
14 voorzetsel - 15 militair (afk) - 16 niet klein -
22 liefdesgod - 24 telwoord - 27 denkbeeld -
28 japans bordspel - 30 emeritus (afk) - 33 ont-
kenning - 35 platte steen - 36 insekteneter -
38 plaats in Noord-Brabant - 40 insekt - 41 pa-
troon voor stoffen - 42 vervoermiddel - 46 magiër -
48 sportartikel - 50 zangnoot - 53 mist - 54 eu-
ropeaan - 56 ijzerhoudende grond - 57 treuzelaar -
60 lans - 62 waterstand - 64 plant - 66 scheeps-
vloer - 69 karbonade - 71 losgeraakte draad van
weefsel - 73 zinnebeeld van de hoop - 74 gehoor-
orgaan - 75 rund - 80 riviertje in Friesland -
84 overschot - 85 zelfbevrediging - 87 radio-
omroep - 89 oude lengtemaat - 90 meningen - 91 ge-
hoorgestoorde - 92 heiligenafbeelding - 95 manne-
lijk dier - 97 dier - 98 uitstalkast - 101 strijd-
bare homo - 103 oorlogsgodin - 104 titel - 105 boom
- 109 rivier in Duitsland - 110 roemen - 112 deel
van kolenkachel - 114 redenaar - 115 etagewoning -
118 begrip, idee - 120 titel - 122 vogel - 124 fa-
milielid - 127 gesloten - 128 gereed - 130 muziek-
noot - 131 bergplaats - 134 ontvangkamer -

135 militair (afk) - 136 vat met hengsels - 140 rijg-
 snoer - 141 voorzetsel - 142 afgemat - 143 kalm -
 146 bloedvat - 148 slede - 149 bijwoord - 150 hoog
 bouwwerk - 151 bevel - 155 dat is (afk) - 157 onbep.
 vnw. - 159 ijzerhoudende grond - 161 visgerei -
 162 zuivelprodukt - 164 vrucht - 165 grondgedachte,
 motief - 167 onder andere (afk) - 170 metselspecie -
 171 bijbels figuur - 172 rustteken - 175 slede -
 177 rekening - 178 projektieplaatje - 181 roofdier -
 182 muzieknoot - 187 sportterm - 188 en dergelij-
 ke (afk) - 189 dwarsmast - 190 inhoudsmaat - 191 ver-
 voersmaatschappij.

Hans van Hagen

SUPERMAN

Ik fietste over de Westblaak. Ghur, nat,....

Het kwam echt met bakken naar beneden die avond. Voor een gemiddelde Amerikaanse tourist was Rotterdam die avond niet te onderscheiden van Venetie. Zeiknat kwam ik bij de Gay-palace aan. Ik zette mijn fiets op slot en belde aan. Een grote snor vond het kennelijk erg interessant om mij een tijdje langer in de regen te laten staan, want pas na 3 keer bellen werd er open gedaan.

Nadat een een of andere garderobetravestiet m'n portemonnee half had leeg geplunderd, in ruil voor een votje dat recht geeft op één schamelle consumptie.

Ik liep de zaak in, en... zijn ogen troffen de mijne. Het was alsof er een bliksemschicht door mij heen ging.

Ik stond als gehypnotiseerd. Hte was liefde op het eerste gezicht. Ik wilde hem versieren, maar ik wist bij god niet hoe. Versieren had ik een beetje verleerd in al die tijd dat ik niet uitging. Toch konden mijn ogen hem niet meer los laten. Hij mocht nooit meer bij me weg gaan. Ik voelde me radeloos en stond minuten lang verloren in een hoekje. Toen voelde ik ineens een hand op mijn schouders. Ik draaide mij om.

Zijn helderblauwe ogen keken mij doordringend aan. Ik moest iets tegen hem zeggen en flapte er dus maar het eerste uit wat in mij opkwam.

"Zeg, ken ik jou niet ergens van?". Terwijl ik dit zei kon ik mijzelf wel voor m'n kop slaan. Een slechtere binnenkomer had ik niet kunnen maken. Tot mijn stomme verbazing echter, reageerde hij allerminst afwijzend op mijn opmerking.

"Ja hoor, dat kan wel kloppen, want ik ben SUPERMAN"

"Superman, wel heb je ooit", dacht ik. "Jarenlang leef je als kluizenaar, en de eerste de beste keer dat je naar een homobar toegaat sla je gelijk Superman aan de haak.

"Wat moet Superman in een nichtenbar", zei ik.

"Nou, eh..., weet je, eh...". Superman had het zichtbaar moeilijk met de beantwoording van deze vraag.

" eh...eh... Nou, ze hebben me verteld dat hier erg leuke video's gedraaid worden. Weet jij daar misschien iets meer over ? "

Omdat ik het gesprek een wat andere wending wilde geven op dit ogenblik, vroeg ik Superman: " Wil je misschien iets drinken ? "

Superman gedroeg zich alsof ik hem ter plekke wilde verkrachten. " Je weet toch wel dat een sportfiguur als Superman niet rookt of drinkt "

" Nou ja, zoals je wilt. Zullen we dan maar even videotjes gaan kijken boven ? ". Het leek me beter om het gesprek toch maar weer op het oude onderwerp terug te brengen, en gelukkig sloeg deze poging gelijk aan.

" Oh, ja, dat lijkt me werkelijk dolletjes ", was Superman's reactie.

We liepen de trap op naar boven, en namen romantisch naast elkaar plaats op een luxueuze zitbank met een enig rood met een vaag wit-geel vlekjes motief. Samen keken we geboeid naar de video. Nadat we een stuk of 8 fallussen, 16 copulaties, 32 orgasmes en twee minuten verder waren begon Superman, wat onrustig te worden.

" Wat is er achter die deur daar ? ", vroeg hij.

" Oh, dat is helemaal geen deur, dat is een Dark Room "

" Een wat ? ". De verbazing was van Superman's gezicht af te lezen.

" Een Dark Room ". Ik deed alsof mijn neus bloedde, maar ik had moeite om niet in schaterlachen uit te barsten.

" Wat is dat, een Dak Room ? "

Hoe is het toch mogelijk. Superman was nog zo groen dat hij niet wist wat een Dark Room is. Eigenlijk begon ik een beetje aan Superman te twijfellen.

Was dit figuur Superman eigenlijk wel ? De Superman zoals ik die mij herinnerde uit de stripboeken was een meesterversierder die elk meisje die hij maar hebben wilde zo om zijn vinger kon winden.

Natuurlijk wil ik bets geloven dat Superman's radicale

omslag wat betreft z'n voorkeuren z'n invloed heeft op Superman's psychische gesteldheid, maar daar komt toch niet een dermate grote hoeveelheid klunneligheid mee worden verklaard.

Ik besloot daarom de proef op de som te nemen.

"Als je graag wilt weten wat een Dark Room is, waarom ga je er dan niet zelf kijken"

"Mag je daar dan zomaar in?". Ik zag twee lichjes in Superman's ogen verschijnen.

"Oh, dat lijkt me echt dolletjes", zei Superman, stond op en stapte zonder blikken of blozen de Dark Room in.

Eigenlijk kon ik mezelf alweer voor m'n kop slaan.

Ik was verliefd op Superman, ik had net een beetje met hem zitten praten en vervolgens stuur ik hem alleen de Dark Room in.

Na een aantal minuten hoorde ik een luidkeels gebruil uit de Dark Room aanzwellen. Mijn trommelvliezen begaven het bijna. Als dit was wat ik dacht dat het was, dan sloeg dit werkelijk alles. Wit vocht stroomde de Dark Room uit. Dit is eigenlijk het laatste wat ik bewust meegemaakt heb. Twee maanden later kwam ik bij uit coma. Het schijnt dat ze me ter nauwernood van een verdrinkingsdood hebben kunnen redden.

Volgens m'n vrienden leek Rotterdam allerminst op Venetië die avond. Het had meer weg van Tirol na een flinke lawine.

REMKO VAN LEEUWEN.

dit is apollo

Archief
Bargroep
Bibliotheek
Integroep
Ledenadministratie
Pennyngmeester
Publiciteit
Secretariaat
Vijgeblad

Mirjam Berkelouw.....527757
Coen Honig.....148629
André Steffens.....148629
René Angenent.....257611
Remko van Leeuwen.....148629
Coen Honig.....140230
André Koster.....126347
Ron Janssen.....148629
Remko van Leeuwen.....148629

DE BRUSSELSE DODE

feuilleton : deel

1

Door Coen Honig

Enigszins vertwijfeld ben ik achter de schrijftafel gaan zitten om deze volslagen waanzinnige geschiedenis op papier te zetten, op aanraden van een vriendin, die me zei dat als ik mijn eigen verhaal nog eens zou over lezen, ik zou inzien dat het waanzin was, dat het niet kon en dat ik alles gedroomd had. Alhoewel ik er weinig heil in zie, probeer ik deze therapie toch maar. Ik probeer alles om meer duidelijkheid te krijgen.

Het was in mei toen alles begon. Ik had zomervakantie, omdat ik net mijn eindexamen athensüm achter de rug had. Twee dagen was ik inmiddels vrij, en ik genoot van de zeeën van tijd die ik opeens had. Ik stortte me ook doordeeweeks in het nachtleven tot grote ergernis van mijn ouders, die me alhoewel ik op kamers woonde nog nauwlettend in de gaten hielden. "Je hebt wallen onder je ogen, Fred." zei Ma. "Je zou eens een baantje moeten zoeken, knul." zei Pa. En ik negeerde ze, liep café's en discotheken af en genoot. Zo was het op een woensdagavond dat ik naar de film was geweest, en me naar een kroegje begaf, dat zich ergens in het Rotterdamse centrum bevindt. Een ouderwetse trutnichtenbar, met rode lichtjes achter de witte vitrages, zodat het er als een hoerenkast uitzag. Gezellig was het er niet, maar iets anders was er voorlopig nog niet open. De muziek kon ik grotendeels zelf bepalen door flink wat guldens in de jukebox te gooien. Daar zat ik aantrekkelijk te wezen, in de hoop dat iemand me iets te drinken aanbood. Dat gebeurde niet, zodat ik zelf maar een biertje bestelde. Daarvan zat ik te genieten, toen de deur open ging en er een jongen binnen kwam waar ik op slag verliefd op werd. Hij had natte haren want het was gaan regenen, en hij deed zijn motor.

jack uit. Hij had een wit poloshirt aan, donker kort haar en een strakke broek. Hij kwam naast me zitten, en ik begon als een idioot in m'n achterhoofd een zin te formuleren om het gesprek mee te beginnen. Dat lukte dus niet. Ik had hem hier nog nooit gezien. Nieuwsgierig bekeek ik hem, terwijl hij een rode wijn bestelde en een sigaret opstak. Hij ging naast me zitten aan de bar, en ik kon ruiken dat hij een lekkere, opwindende after-shave op had. Hij keek me vriendelijk aan. "Ook een peuk?" vroeg hij. Ik rookte niet, maar nam er toch één, alleen om niet afstotend op hem te reageren. "Ik heb me suf lopen zoeken naar deze zaak." zei hij. "Ik had 'm in één of ander gidsje zien staan, maar niemand weet deze straat te vinden. En dan die rotregen.." "Woon je hier niet?" vroeg ik. "Nee, ik woon in Brussel." zei hij. "Ik ben hier wel geboren, maar mijn moeder is na haar scheiding naar Brussel teruggegaan, waar ze woonde voor haar huwelijk. Ik ben meegegaan en logeer nu bij m'n vader." Hiermee had hij gelijk zijn accentloos nederlands verklaard, er klonk geen spoor van een zachte g. "Ben jij een echte Rotterdammer?" vroeg hij. Ik knikte. "Geboren en getogen." zei ik. "Ik heb een half jaar in Ede gewoond, maar daar hield m'n Pa het niet uit, dus zijn we weer terug verhuisd." Hij knikte. "Hoe heet je?" vroeg hij. "Fred. En jij?" "Ludo." zei hij. Hij gaf me een hand, zoals dat hoort wanneer je je voorstelt aan iemand. Ik zag dat andere mannen verlekkerd naar Ludo keken. Ik moest zorgen dat hij met mij aan de praat bleef. "Hoe lang blijf je nog in Rotjeknor?" vroeg ik. "Twee dagen nog. Zaterdag morgen ga ik weg." zei hij. Hij zong een paar regels met een plaat mee, en vroeg toen of ik nog meer leuke homo-zaken in Rotterdam wist. Ik knikte. "Maar doordeweeks is er nooit veel aan. Ik kan je nog wel een discotheek laten zien, maar het zal er wel erg stil zijn." "Geeft niet." zei hij. "Dan weet ik ze voortaan te vinden wanneer ik hier ben. Ik wil wel met je uit, vanavond." "Prima." zei ik. Ik vond wel dat ik mezelf zwak uitdrukte, maar om nou te zeggen dat ik het heerlijk, geweldig zalig en verrukkelijk vond om met hem uit te gaan, dat leek me vooralsnog niet zo tactisch. Ik moest m'n hart niet te veel verliezen,

niet aan iemand uit een ander land. Maar ik moest wél proberen om zijn adres te bemachtigen.

Hij stak alweer een peuk op. "Zè zitten je hier wèl uit te kleden met hun ogen, zeg." zei hij. Ik knikte. "Je bent ook best wèl leuk om naar te kijken." zei ik. Hij glimlachte. "Goddelijk, nietwaar." en hij stak z'n tong naar me uit.

"Wil je nog wat drinken? Je glas is leeg." zei hij na een tijdje. "Geef mij ook maar een glas wijn." zei ik. "O.K." zei hij, en even later zat ik te nippen aan het bocht dat ze daar wijn durven te noemen. Zo zaten we een tijd lang met elkaar te kletsen over van alles en nog wat. Het Brusselse uitgaansleven, vlaamse letterkunde, Garfield en geldproblemen waren zo wat onderwerpen waar we het over hadden. Opeens, hoe we erop kwamen weet ik niet meer, kwamen we op het geloof. Ik zei dat ik ongelovig was, na een vrome periode van een jaar bij een of andere blije groepering. Hij vertelde dat hij daar ook al ervaring mee had. "Geloof jij dat er na het leven iets is?" vroeg hij. Ik haalde mijn schouders op. "Ik hoop het." zei ik. "Ik denk het wèl. Ik denk dat je gewoon verder leeft." "Reïncarnatie?" "Zoiets, ken jij "Les Jeux sont faits" van Sartre?" "Nee." "Daarin leven twee doden vèder tussen de levenden, die niets van hun aanwezigheid merken." vertelde hij. "Zoiets moet het zijn." "Frustrerend, denk ik. "Stel dat ik dood was, en m'n broer zag, maar niet kon laten merken dat ik er was." Hij glimlachte. "Ja, wie weet is het ook allemaal onzin. Maar in ieder geval geloof ik niet dat een mens dood is als hij overleden is." "Paradoxaal." zei ik. Hij lachte. "We zijn weer diep filosofisch bezig." zei hij. "Wist je dat ik filosofie heb gestudeerd." "Nee." "Ik ben er al na twee maanden mee gestopt." "Sprak het je niet meer aan?" Hij lachte weer. "Het was te moeilijk voor me." zei hij. "Ik kon het niet bijhouden." en na een poosje stilte "Ik ben nogal snel afgelaid." "Ik ook." zei ik. "Een wetenschappelijke carrière zal wèl niet voor mij zijn weggelegd." "Hoeft ook niet. Daar hangt het slagen van je leven niet van af." zei hij. "Wat een levenswijsheid heb ik, hè?"

Het was een leuke avond. We zaten tot half twee te

praten, over politiek, emancipatie en nog meer maatschappelijk relevante onderwerpen, waarover ik dacht allang uitgepraat te zijn, maar met hem ergens over praten was anders. Hij luisterde erg goed en maakte me dingen duidelijk die ik voorheen nooit had begrepen. Toen we weg gingen bood hij me een taxi aan. Zo reden we samen naar de enige homodiscotheek in Rotterdam, waar het toch nog vrij druk was. Gelukkig geen bekenden, zodat ik mijn aandacht volledig op Ludo kon richten. We dansten samen, hij had iets flitsends over zich wanneer hij danste. Heel licht, heel gemakkelijk bewoog hij zich over de dansvloer. We zaten dicht tegen elkaar aan op een bankje en dronken wijn. Hij had zijn arm om me heen geslagen, en wreef met zijn hand over mijn knie. Ik merkte dat hij ook niet vies was van mij. Even later zaten we met onze monden op elkaar weggedoken in een hoekje, tot het drie uur was. "Ik wil wel met je vrijen." zei hij. "Mag ik met je mee?" "Graag." zei ik. We stonden op, en gingen naar buiten, en slenterden naar huis, waar we zachtjes de trap op slopen om m'n huisgenoten niet wakker te maken. Hij keek rond in m'n kamer, en zei "Gezellig." Toen liet hij zich op mijn bed vallen en ik ging tegen hem aan zitten. Ik trok hem zijn jack uit, en even later lag hij naakt op bed. Hij was prachtig. We lagen naast elkaar, en ik voelde zijn handen overal op mijn lichaam. Ik had wel in 'm weg willen kruipen. Het was fantastisch, dit mocht niet voorbij gaan. Ik ging op hem liggen, en keek in zijn donkere ogen, die me warm aanbleken. Z'n handen gleden over mijn billen en hij wist snel mijn gevoelige plekje te vinden. Ik nam zijn pik in mijn mond, en probeerde alles wat ik in de loop der jaren aan ervaring had opgedaan op hem uit. Hij verkwampte toen hij klaar kwam, eventjes na mij.

De volgende morgen na de koffie schreef hij, na lang aandringen van mij z'n adres in Brussel op. Voor als ik daar ooit eens mocht komen. Dan kon ik hem opzoeken. Ik wilde niet dat hij wegging, ik was ontzettend verliefd, en ik kreeg opeens het gevoel dat hij als zand door mijn vingers glipte. Ik probeer-

de niets van mijn wanhoop te laten merken, lachte, dronk koffie, en sloot hem in mijn armen toen hij weg ging. Ik keek 'm na toen hij de trap afliep, en toen ik de buitendeur hoorde liet ik me op m'n bed vallen met een zware zucht.

Op zaterdag had ik het gevoel dat ik hem nog één keer wilde zien. Ik ging naar het station, hij had gezegd dat hij 's ochtends zou gaan, en ik keek op de vertrekstaat hoe laat er treinen naar Brussel vertrokken. Ik zette me op het perron, in de stationsrestaurant, en ik zat er de hele ochtend koffie te drinken, wanhopig kijkend naar de mensen die in de trein stapten, heen en weer loerend naar de twee trappen, maar nergens zag ik hem. "Hij zal wel zijn gaan vliegen." dacht ik, en ging naar huis terug.

B

A

R

Tegenwoordig staan er soms zelfs contactadvertenties in Apollo's Vijgeblad.

Er is nu echter een veel simpelere en leukere manier om met mensen in contact te komen.

Door mensen van alcoholische of andere versnaperingen te voorzien ontstaat namelijk een allerleukst contact.

Daarom: Kom bij de bargroep. We hebben hard mensen nodig. Nu Apollo rond twaalven sluit, hoeft de laatste trein halen daar geen belemmering meer voor te betekenen. Je wordt elke avond bijgestaan door het bestuur.

Opgeven bij Coen Honig, telefoon 148629

O ja, ik doe de barcoördinatie tijdelijk. Heeft iemand zin om het over te nemen?????

B

A

R

De Physieke handeling

Wat heeft mij bewogen om hier vrijwillig te melden, op te laten sluiten, herstelling te zoeken? Na deze zin te hebben opgeschreven, zat de schrijver ervan stil naar buiten te kijken. Er was niets te zien dan kale boomtoppen, de hemel had een onbestendige kleur. Ook het vertrek waarin hij zich bevond bevatte niets dat de aandacht kon vragen. Hij keek dus naar zijn nagels, ik moet mijn nagels knippen, schreef hij vervolgens op. Die zin hinderde hem echter na enige tijd, en hij kraste de zin weer door, hield wel het potlood bij het papier en schreef; direct naast de deur zit het lichtknopje. De muren zijn crêmekleurig geverfd, zijn niet glad, de streken van de verfkwast zijn zichtbaar gebleven en vormen vreemde structuren. Op de vloer ligt een donkerblauw tapijt. Het plafond laat zien dat hier vroeger gerookt mocht worden. Precies in het midden van het plafond zit een witte bol, waarin zich ongetwijfeld een lamp bevindt. Recht tegenover de deur is het kleine venster, in vieren gedeeld, dat echter voldoende licht doorlaat. Er is geen kast in de kamer, de kast heeft niets te verbergen. De tafel waaraan ik zit is rechthoekig, ik zit aan de lange zijde. Het is een metalen tafel met een ingelegd tafelblad van zwart materiaal. Behalve de stoel waarop ik zit is er nog een stoel die met zijn rug naar het venster staat. Het zijn stoelen van zwarte kunststof die zich makkelijk laten stapelen. Hij las het geschrevene nog eens door, veranderde enige woorden en bleef dan geruime tijd onbewegelijk zitten. Zijn hand speelde

gedachteloos met het potlood. Even overwoog hij om op de grond te gaan liggen, om te dromen met zijn hand in zijn broek, maar daar was teveel licht in het vertrek.

Hij stond tehslotte op en ging voor het raam staan, waardoor hij nu naar buiten kon kijken tot op het terrein. Er liepen wat mensen rond tussen de spaarzame bomen. Hij dacht, godallemachtig, wat zijn die mensen lelijk, doch ging niet terug naar de tafel om dit op te schrijven.

De volgende dag werd de eerste zin: ik wil niet meer schrijven, steeds wanneer ik iets schrijf gaat het uiteindelijk weer over hetzelfde onderwerp, precies zoals bij Mr. Dick, maar bij is het onder de gordel. Even overwoog hij om weer naar buiten te kijken, maar bedacht toen dat hij gisteren vergeten was te vermelden dat er een verwarmingsradiateur in de kamer was, en schreef nu derhalve: onder het raam bevindt zich een verwarmingsradiateur. Hij sloot zijn ogen, het leek alsof hij zou gaan inslapen. Na zo een goed kwartier te hebben gezeten, begon zijn hand weer te schrijven.

In Leuven deelde ik de tweede verdieping van een groot oud huis in een straat waarvan ik nu niet direct de naam meer weet, met de vijftienjarige zoon van de eigenaars, een echtpaar dat op de begane grond een beenhouwerij exploiteerde. Ik had een grote en een kleine kamer aan de straatzijde, de zoon, wiens naam meen ik Jos luidde, sliep in de kamer die op de achterkant uitkeek. Het was een grove jongen bij wie ik geen enkel gevoel aanwezig achtte, die ik eens op het toilet aantrof, maanden reeds nadat ik er was komen wonen, waarvan hij de deur niet had afgesloten terwijl hij zich nochtans stond te masturberen. Deed hij dit met opzet, was het de bedoeling dat ik het zag, wilde hij mij verleiden?

Vol

Tot dat moment was ik mij nauwelijks van zijn bestaan bewust geweest.

Hij keek naar de tekst die ontstaan was, één geschreven bladzijde, een tekst die eigenlijk op het papier was gekomen zonder dat hij het echt wilde. Er moest echter iets op het papier komen en hij verscheurde de bladzijde dus niet, op een nieuw vel papier ging hij verder:

Sinds die middag was ik vrijwel voortdurend, en in ieder geval wanneer ik thuis was, gevuld met schemerige fantasiën. Bijvoorbeeld over langdurige strelingen van zijn aanzienlijke penis, voor een jongen van zijn leeftijd was hij flink geschapen, over verdere ontbloeting van zijn onderlichaam.

Nu de herinneringen kwamen aanstormen, stakte zijn potlood, bleef stil staan boven het papier, zijn hand beefde niet eens. Mistige figuren meldden zich aan, waren het droomwezens of echte levende mensen, hij wist het niet meer, ging dus maar wat heen en weer lopen in het vertrek. Dit mat niet meer, merkte hij nu, dan zes kleine passen van de achterwand naar de buitenmuur. Tussen de zijmuren waren zeven iets ruimere passen mogelijk.

Even later nam hij echter toch weer plaats achter de tafel. Ik kom thuis, schreef hij dan, overdag, in het huis van mijn ouders. Niemand wordt geacht thuis te zijn, mijn ouders zijn op reis. In de keuken staat een schaal met nog handwarme gebakken aardappelen. Op het toilet (alweer) zit een vreemde jonge man met sluik blond haar, die ik vaag ergens van herken. Op mijn vraag wat hij hier doet geeft hij geen antwoord. Al worstelend drijf ik hem naar de keuken, vanwaar ik hem door het raam naar buiten duw. Vervolgens loop ik snel naar de slaapkamer om het raam dicht te doen, teneinde te voorkomen dat hij daardoor weer naar binnenkomt. In de slaapkamer echter

is een andere vreemde, vrijwel identiek aan die van het toilet, zijn iets langere blonde haar is echter licht gekruld. Ook aam hem vraag ik wat hij hier doet en hij vertelt vervolgens mee te zijn gekomen met mijn vriend, die van het toilet ongetwijfeld, die ik niet ken en die derhalve geen vriend is; of ken ik hem toch wel? Ook hem werk ik het raam uit om daarna tenslotte het raam te sluiten. Door het venster kijk ik dan naar beneden, in de tuinen, waar de twee jongens trachten te ontkomen aan de inmiddels toegestroomde burenen. Plotseling hebben zij echter enorme messen in hun handen waarmee zij enkele van de burenen steken, om daarna uiteindelijk te ontsnappen. Ik beef van angst en durf niet meer naar buiten te gaan.

Hij ging nu achteruit op de stoel zitten om dan na enkele minuten op een knopje te drukken dat naast het lichtknopje was aangebracht, een knopje dat hij nog niet eerder had beschreven bedacht hij. Het knopje diende er toe om de deur te doen openen zodat hij zich even elders kon verpozen.

Eerst de volgende ochtend zat hij weer achter de tafel, las aanvankelijk door wat hij eerder had geschreven en vervolgde als volgt: Dit laatste herken ik nu direct als iets wat gebeurd is, dat mij ooit is overkomen toen ik in het centrum van Brussel woonde. Ik had toen op een zaterdagavond uit een café een Arabische jongen meegenomen. Gedurende een gedeelte van de nacht had deze getracht gemeenschap met mij te hebben, op een heel smal bed. Toen daarbij, na veel moeite mijn geslacht begon te verstijven, vroeg hij plotseling om geld. Zelfs het vaagste verlangen om de gemeenschap voort te zetten was verdwenen. Ik keerde mij van hem af, om dan af te spreken dat hij maandagavond terug mocht komen omdat ik nu geen geld had. Inderdaad stond

hij die maandagavond voorde deur, niet alleen echter, doch in het gezelschap van twee andere arabische jongens waarvan één heel mooi was. Angstig deed ik echter de knip op de deur en kwam twee dagen niet meer buiten.

De laatste zinnen nog eens doorlezend, leek het hem dat hij vandaag minder in vorm was dan gisteren. Waarom word ik gedwongen dit allemaal op te schrijven, schreef hij, zich overigens afvragend wat hij met die zin aan moest.

Hij stond op en ging weer voor het raam staan. Het was mooi zonnig voorjaarsweer, de takken van de bomen waren licht voorzien van rijp. Hij bleef kijken totdat de zon alle rijp had doen verdwijnen, eerst verdween dit aan de zonzijde van de takken, daarna, langzamer van de gedeeltes die geen zon kregen. Zouden bomen zich behagelijk voelen onder de lentezon, vroeg hij zich af.

Deze observatie had de dag weer met een uur korter gemaakt. Hij besloot die dag eens op de andere stoel te gaan zitten, met zijn rug naar het venster.

Van de reeds beschreven bladen maakte hij een klein stapeltje, die hij op de linkerhoek van de tafel legde. Hij nam een nieuw blad voor zich en schreef: Jos, de buurjongen uit Leuven liet zich inderdaad na enige weken met veel wellust door mij betasten. Hoe graag echter zou ik deze handelingen hebben toegepast op Abbo, die mij nog niet eens zo heel lang geleden in een droom bezocht.

Het zijn niet de jongens die mij toestaan handelingen met hen te plegen die mij gek maken, maar juist zij die dit niet toestaan. Hij ging achterover zitten in de stoel, leunde dan weer naar voren, bracht zijn linkerhand via de kraag van zijn overhemd naar zijn rechterschouderblad en drukte daar een vetbultje uit. Zou het echt helpen, dacht hij,

zou ik hier echt kunnen genezen door het op te schrijven. Hij wreef zijn vingertoppen langs de onderkant van het tafelblad om hen van het vet te ontdoen en nam het potlood weer ter hand. Hoe men het ook keert of wendt, schreef hij verder, uiteindelijk komt het er steeds op neer dat ik al dan niet in droom of werkelijkheid een jongen, of althans een jongeman zijn broek uitdoe, om dan nooit te vinden dat wat ik hoopte aan te treffen. Goed, dat weet ik nu en ik ben dus bij deze genezen.

Terwijl hij de laatste zinnen nog eens las kwam er evenwel reeds een nieuwe lijn in zijn gedachten, die lijn voerde naar Eddy, het veertienjarige zoontje van zijn laatste hospita, gekleed slechts in een slipje zoals hij altijd ging slapen. Nee, vervolgde zijn hand resoluut, om te genezen zal diep in mijn buik gesneden moeten worden, daar zit het kwaad. Er moeten andere mensen zijn die dit zelfde voelen, die 's avonds thuis zijn gekomen, wellicht na een normale dagtaak op het kantoor of in de winkel, een al dan niet uit blikgroenten bereide maaltijd hebben genuttigd en zich daarna voor het venster zetten, vooral in het voorjaar, als de avonden langer worden en alle onderdrukte verlangens weer extra wild omhoog komen.

Aan de overkant van de straat slentert een eenzame jongeman voorbij, zijn linkerhand in zijn broekzak. Het is een spijkerbroek, niet al te modieus en eigenlijk alleen maar strak om de billen spannend omdat die broeken nu eenmaal zo gesneden zijn.

Onze vensterzitter, mijn broeder, springt overeind en rent de trappen af, onderwijl zijn verstijving rechtlegend zodat het niet opvalt. Hij kan de jongen nog net de hoek zien omgaan, de richting van het park ingaand.

Is het de duivel, is het God, wie het ook zijn mag, hij wordt gedurende een half uur of soms nog meer gevolgd door iemand die hem wil beschermen, koesteren, tegen de borst houden, en die tevens wil weten waarom die linkerhand voortdurend in zijn broekzak blijft.

Jan Rijsburger

HOMO, GELOOF IK

Deze drie woorden "Homo, geloof ik" kan je op verschillende manieren uitleggen. Wij geven er in onze gespreksgroep geen eenduidige uitleg aan.

In een aantal gesprekken willen we er achter komen wat homo zijn en gelovig zijn met elkaar te maken hebben. Van de deelnemers aan de gesprekken wordt niet verlangd dat ze homo én gelovig zijn. Iedereen is welkom. Wanneer je nu denkt dat zo'n groep alleen maar een avond "zwaar praten" betekent, dan heb je ongelijk. Het afgelopen jaar was er genoeg tijd voor ont spannender dingen. Op het moment dat je dit leest zijn er al twee oriënterende avonden gehouden. Reageer daarom snel als je interesse hebt. Als je belt of schrijft naar één van de onderstaande personen geven zij je alle gewenste inlichtingen.

Vincent Lorijn, Soetendaalseweg 8a
3036 EN Rotterdam, 010-659171
Hans Lambooy, Ringersplaats 14
3061 BE Rotterdam, 010-520428

Hot Gossip

Eerst even een correctie i.v.m. het vorige nummer.

Inderdaad zag ik Indiana Jones menig maal, maar niet om de in dat nummer genoemde reden. Maar slechts om te zien hoe ik Mirjam's levensorgaan (het hart) kan verwijderen terwijl ze daarna dan nog steeds opgezet kan worden voor een tentoonstelling van geschiedkundige curiositeiten.

Verder geen kwaad woord over Mirjam.

Op de voorkant van 't vorige nummer een dame met ontblote borsten en een suggestieve lijn van kant op haar slip.

Misschien als reactie op de pik van Februari? Ga je gang, maar realiseer je wel dat je nu zo in de kaart speelt van pulp als "Panorama" en "Nieuwe Revu".

Weg is de kritische kanttekening naar dat soort misselijke organen en voor je 't weet zitten zo'n 20 stuks Miss Panorama de boel te bekeren. Wel goed om baropbrengsten op te krikken natuurlijk.

Op de themaavond pedofilie toonde Peter Verhees zich een liefhebber en genietter van 't onderwerp.

Zenuwachtig schuivelend probeerde hij de aandacht te trekken van de aanwezige psycholoog om daarna met Salomon Slier een afspraak omtrend enige nachtelijke activiteiten.

Daarbij werden dingen genoemd als inbreken, plassex, najagen op de galerij en tot overmaat van ramp het onderzoeken van de langslappende burenen.

Nou heren, dat bedoelen we dus niet met pedofilie, ondanks jullie leeftijdsverschil.

De psycholoog zocht vertwijfeld zijn heil bij Ron Jenssen.

Ook André Kruger toonde zich op 't minderheidsfeest een liefhebber van minderheidsactiviteiten door plotseling op te duiken in S.M. outfit compleet met pet.

Maar wat gebeurt, er komt geen hond, ondanks de inspanningen van Ron Janssen. Enige minderheden lieten zich zien, maar niet genoeg.

Misschien waren ze wel ontmoedigd door de geringe opkomst van de markt s'middags.

Dat is begrijpelijk, niet te begrijpen is waar al die mensen met hun grote mond waren.

Toch bang misschien?

Dan zijn er natuurlijk van die zeurkousen die opgemerkt hebben dat ik er s'middags ook niet was.

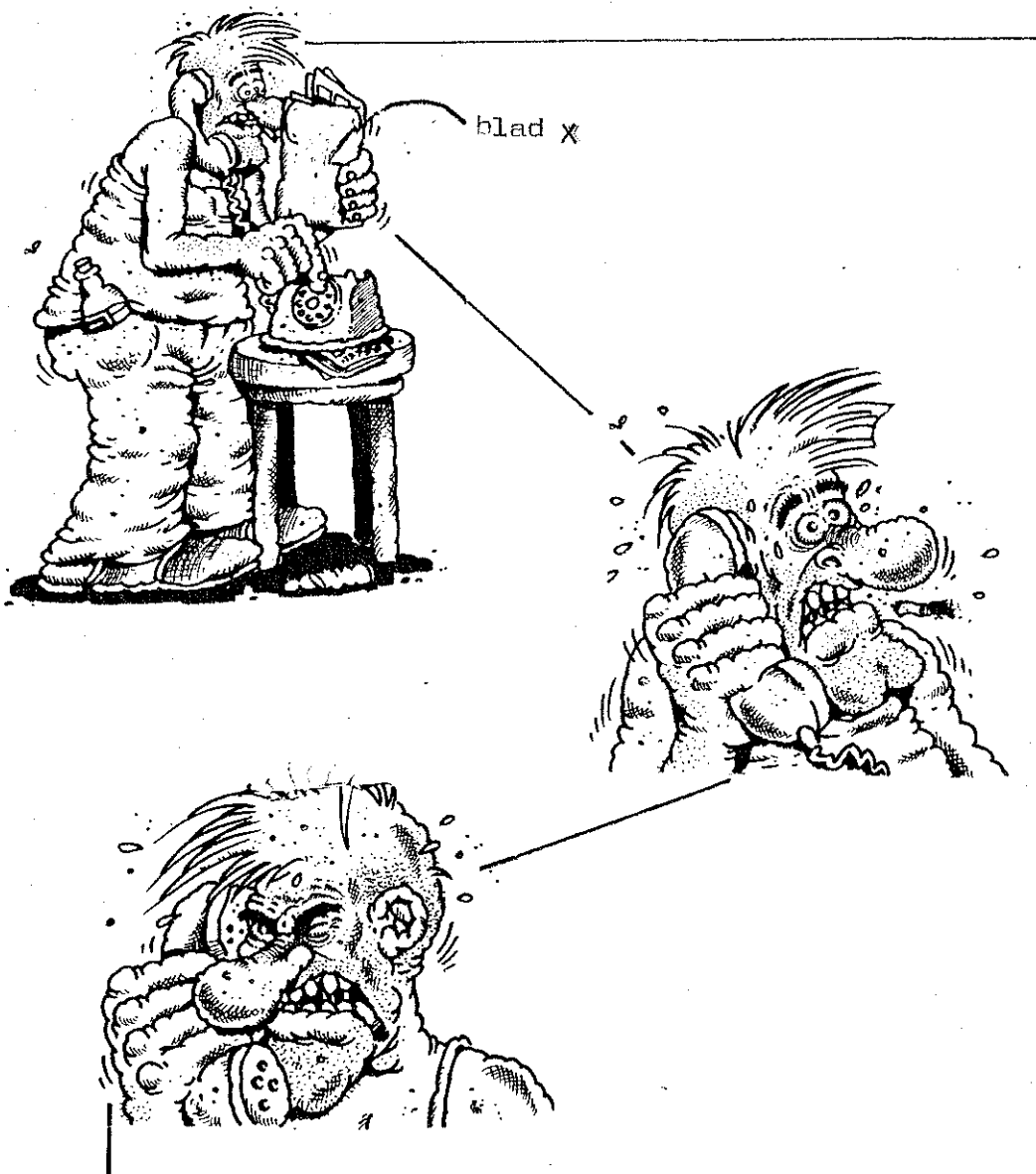
Precies, en wel omdat mijn emancipatie zich meer buiten Apollo dan binnen Apollo afspeelt en dat ik daardoor geen tijd heb om me bij jullie te gaan zitten vervelen.

Verder ben ik bejegend door mijn collega Bereklauw (die heeft ze ook), dat ik vorige maand niet ingeleverd heb.

Ik zeg niet waar 't door komt, maar denk aan de S.M. roddel over Mirjam en tel 1 + 1 bij elkaar op.

Doei!

geze meneer probeert lid te worden van een gewoon
maandblad. Let vooral op zijn reacties.....

Bespaar jezelf al die moeite.
wordt lid van het vijfblad. tot 1 jan gratis.

APOLLO aanmelding

NAAM

ADRES

WOONPLAATS

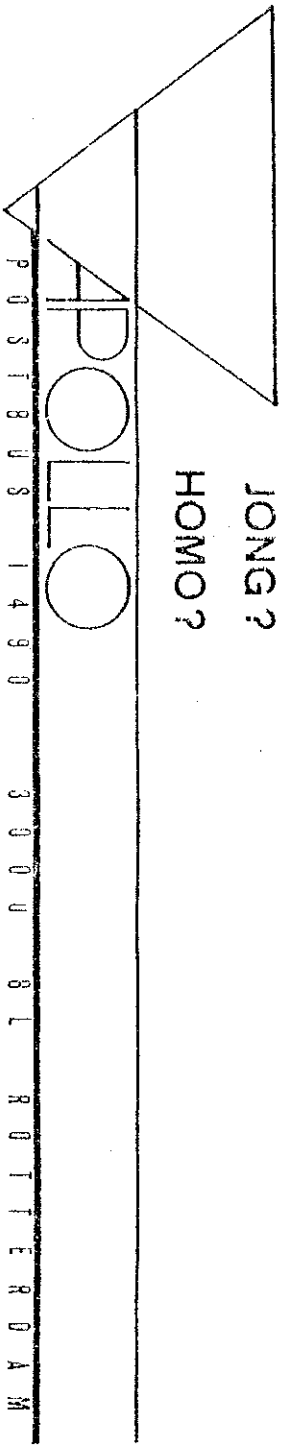
P O S T B U S 1 4 9 0

3 0 0 0 B L R O T T E R D A M

DRUKWERK

PORT BETALD
rotterdam

JONG ?
HOMO ?

751 2012